

Civilsamhället är ondskefullt

DE ENSKILDA ORGANISATIONERNA i det afrikanska civilsamhället har länge undgått kritik. Afrikas eliter inom politiken och företagsvärlden har, välförtjänt, utpekats som drivkrafter för underutveckling medan organisationer framställt sig själva som motsatsen till dåligt styrelseskick. Civilsamhället är det goda, regeringar det onda.

Men det är en falsk uppdelning. Enskilda organisationer är en del av den nykoloniala, sociopolitiska processen i Afrika.

Afrikas underutveckling är oupplösligt förenat med Västs plundring av den afrikanska kontinenten och Afrikas problem är inte det dåliga styrelseskicket som Världsbanken, IMF och enskilda organisationer påstår.

GRUNDEN TILL AFRIKAS nuvarande utvecklingsproblem ligger i slavhandel, kolonialism och imperialism och därefter nykolonialismen som dagens mekanism för att, i Västs intresse, bibehålla underutvecklingen.

Dåligt styrelseskick och övergrepp på mänskliga rättigheter är bara symptom på en större och ondare verklighet; att relationerna till väst göder ojämlikhet och underlättar plundringen av kontinenten. Samtliga ledare efter kolonialtiden, vare sig de kallar sig socialister eller demokrater, är bara svarta tjänare i det system de påstår sig bekämpa. De är bara nya ledare för koloniala strukturer och stater. Afrikas ekonomier har därför inte den struktur som krävs för att åtgärda och lösa majoritetens problem.

I detta sammanhang erbjuder civilsamhällets organisationer endast lindring. I

afrikanska enpartistater har de tryckt på för flerpartidemokrati men de propagerade inte för ett slut på nykolonialismen. De fick sina flerpartistater, med regelbundet återkommande riggade val och demokratiska institutioner som, på pappret, garanterar mänskliga rättigheter och jämlikhet. Den nya formen fungerar likadant som den gamla: ledarna samlar rikedomar medan de tjänar sina herrar i väst.

Det afrikanska civilsamhällets organisationer, stöpta i en form bestämd av det nykoloniala samhället, lyfter inte den grundläggande frågan om nykolonialism, eftersom de ofta finansieras från utlandet i ett system som i grunden är kolonialt.

Organisationernas önsknings går inte emot västs ekonomiska intressen även om de då och då avslöjar hur västerländska regeringar och företag ödelägger ekosystem för profit.

ORGANISATIONERNA GÅR balansgång mellan sina utländska sponsorer och de afrikanska anti-utvecklingsstaterna. I bästa fall kan de tämja den barbariska afrikanska andan som söker grundläggande förändring och upplösning av nuvarande politiska och ekonomiska strukturer.

Det man måste förstå är att civilsamhället är en zon där man som medarbetare i organisationerna kan bli rik och leva ett gott liv.

I de flesta afrikanska länder idag är de människor som alltid har mat politiker och anställda i enskilda organisationer. Båda grupperna tjänar till slut samma imperiebyggande gudom.

ANDILE MNGXITAMA

Människorättsaktivist och skribent, Sydafrika